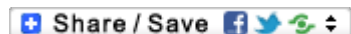

UNIUNEA EUROPEANA, LA RASCRUCE DE INTERESE. ROMANIA, LA APUS DE SPERANTA

 Share / Save

[Tweet](#)

Duminica, 02/10/2011

Suntem contemporani cu tranzitia Uniunii Europene de la extaz financiar la agonie bugetar-fiscala si cu decaderea Romaniei, de la stadiul de speranta, la cel fara de speranta, chiar daca vom contrazice vorbe intelepte, potrivit carora, “ speranta moare ultima “.

Voi trata cele doua destine de natiuni, pe de-o parte, natiunea unional europeana, a celor mai puternice state europene, iar pe de alta parte, pe cea romana, periferica, neintegrata si neintegrabila de facto, in spatiul elitist la care facem referire, in mod diferit, asa cum realitatea demonstreaza ca se intampla cu adevarat.

Suntem contemporani cu tranzitia Uniunii Europene de la extaz financiar la agonie bugetar-fiscala si cu decaderea Romaniei, de la stadiul de speranta, la cel fara de speranta, chiar daca vom contrazice vorbe intelepte, potrivit carora, “ speranta moare ultima “.

Voi trata cele doua destine de natiuni, pe de-o parte, natiunea unional europeana, a celor mai puternice state europene, iar pe de alta parte, pe cea romana, periferica, neintegrata si neintegrabila de facto, in spatiul elitist la care facem referire, in mod diferit, asa cum realitatea demonstreaza ca se intampla cu adevarat.

Uniunea Europeana se zbate astazi intr-o situatie dramatica, cu iesire, nu fara de iesire, in care a fost aruncata, nu de criza, nu de recesiune, ci de clasa politica care o conduce, intr-un mod nefericit, incompetent, interesat, inacceptabil. O clasa politica nepotrivita, la momentul nepotrivit!

Datorita legaturilor indestructibile, intre sistemul bancar european si clasa politica europeana, in care primul finanteaza campanii electorale, iar celalalt asigura supravietuirea celui dintai, in orice conditii de piata, de pierderi sau de strategii defecte, criza economica a escaladat in spatiul european.

Sa facem impreuna un exercitiu de imaginatie: inchipuiti-va ca in anul 2008, 15 septembrie, caderea Lehman Brothers, inceputul oficial al crizei economice globale, care cu primul val a lovit SUA, la fraiele destinului americane nu se aflau persoane care au contribuit direct la crearea acesteia, iar la carma UE, prin puternicele state europene care asigura conducerea

de facto, nu s-ar fi aflat persoane influentabile, de lobby ul bancar bineinteles.

Ce s-a intamplat, de fapt? Incerc sa simplific cat mai mult cu putinta: Henry sau Hank, dupa cum mai este rasfatat, Poulson, fost numarul 1 la Goldman Sachs, " creatorul divin " al crizei de care vorbim, intamplator sau nu si ministru al finantelor SUA in acel moment, sef al trezoreriei statului federal decide, cu sange rece, sa contraatace efectele crizei financiare, ce tocmai explodase, nu prin preluarea activelor toxice de la bancile de investitii, care le produsesera, inclusiv banca de care era atat de mult legat, prin inginerii financiare de tipul derivatelor, in marja, cititi mai simplu pariurilor, dintre cele mai odioase si aducerea capilor acestora in fata justitiei americane, pentru a raspunde de subminarea economiei americane si globale, ci dimpotriva, prin recompensarea fostilor colegi de breasla, de un cinism greu de imaginat si conceput, cu mari sume de bani de la contribuabilul american, direct 1200 miliarde USD, indirect depasind 2000 de miliarde USD. De ce spun cinism? Deoarece, in conditiile in care milioane de cetateni americani raman pe drumuri, pierzandu-si casele, slujbele, ucigandu-si viitorul, familiilor si copiilor acestora, datorita rapacitatii respectivilor bancheri, acestia, cu bani de la bugetul federal american, se pun pe scoatere de profit din piatra seaca, reusind, pe fondul crizei financiare adanci, a lipsurilor pentru majoritatea populatiei americane, generate de masurile guvernamentale, sa obtina profituri istorice si sa continue sarabanda acordarii de prime, bonusuri de succes etc! Insa ce succes, patat cu suferinta milioaneilor, sutelor de milioane de cetateni americani, prin analogie, un fel de " diamante insangerate ", intr-o forma mult mai rafinata!

Chiar daca meritoriu, in prima etapa, as putea spune, Uniunea Europeana a sesizat pericolul de dincolo de ocean, in special prin fostul prim ministru britanic, Gordon Brown, care a initiat proceduri corecte anticriza, prin intentia de preluare a activelor toxice, imediat ce Hank Poulson a reusit sa otraveasca si apele Tamisei, nu numai ale Potomacului, cu lobby ul sau pro bancar, iata ca si ultimul bastion in calea faradelegii a cazut, premierul britanic modificandu-si pozitia initiala, alaturandu-se celor care urmau sa arunce economia Europei in cea mai neagra perioada de la al 2 lea razboi mondial incoace. Cert este ca imediat a si disparut din functia detinuta, ratand ocazia unica pentru el, de a intra in istorie, pozitiv, pentru ca negativ se poate considera deja intrat.

De la acest moment, pana la contaminarea intregii clase de lideri politici ai UE, cu acest mod dezastruos de a limita efectele crizei economice, financiare, morale si de alta natura, de a o solutiona, pentru lobby ul bancar nu a mai fost decat un pas.

Traim astazi, dupa 3 ani de criza financiara grea, sentimentul ca ne-am intors in timp, fiind obligati sa o luam de la capat, cu mult mai dificil decat in 2008, urmand sa ne confruntam cu al doilea V din acel nefericit W la care clasa politica globala ne-a expus.

Isi inchipuia cineva, in urma cu 5 ani, ca in SUA va exista o miscare populara de protest, care tinde sa devina fenomen, numita " Ocupati Wall Street ! ", care sa protesteze impotriva influentei banilor in politica americana si a nedreptatilor sistemului financiar, dupa modelul protestelor din lumea araba? Ce dovada mai buna ca aceasta ca, politicul american a aruncat " the american dream " in cel mai " adanc somn " din istoria statului federal !

Sau, revenind pe plaiuri europene, isi inchipuia cineva, sa spunem tot cu acelasi numar de ani in urma, ca un stat ca Grecia devine falimentar sau alte state ca Italia, Spania, Portugalia, Franta si Germania sunt amenintate, in profunzimea structurii lor economice, de un nivel al

datoriei publice greu de imaginat pentru o minte normala ?

Tot acest tablou a fost generat de actiunile iresponsabile ale politicului global, atat inainte de declansarea crizei economice, cat mai ales, dupa, adica in ultimii 3 ani.

Romania, la randul ei, chiar daca a plecat de pe o pozitie avantajoasa, chiar privilegiata, nefiind in legatura directa cu operatiunile financiare toxice, americane si europene, ca urmare a unui management defectuos si mai ales orgolios, al crizei economice, a reusit intr-un timp scurt, nu numai sa piarda avantajul competitiv, ci sa se afunde intr-o recesiune profunda, de structura, care a antrenat moralul societatii, singura platforma care asigura supravietuirea natiei, chiar in conditii dificile, de care Romania nu a dus lipsa in zbuclumata sa existenta.

Nu am inteles si probabil nu voi intelege nici pe viitor, de ce in gestionarea perioadei grele de criza, nu a fost constituit un comitet consultativ, la nivelul guvernului, format din personalitati economice si de afaceri, care, pe modelul altor state mult mai evolute si desigur mult mai responsabile, sa ofere cele mai potrivite solutii.

Probabil, societatea romaneasca ar fi avut un alt moral, stiind ca masurile care s-au luat, de contracarare a efectelor crizei economice, ar fi avut girul celor mai buni, dintre cei mai buni specialisti romani si straini din Romania, in domeniu.

Orgoliul nemasurat, iresponsabil, a facut insa ca persoane fara niciun fel de experienta, fara o zi de lucru intr-o intreprindere, fara sa fi generat in activitatea lor economica cifre de afaceri, profituri, fara sa fi purtat grija angajatilor proprii, fara sa gestioneze situatii economice cu valori insemnate si riscuri pe masura, pentru care miliardul de euro nu are o semnificatie cu mult diferita de suta de lei din portofelul propriu, sa decida asupra unor masuri majore, care au contribuit din plin la agravarea crizei, cum ar fi cresterea TVA de la 19 % la 24 % sau pierderea predictibilitatii, concomitent cu " castigarea " incoerentei legislative, desigur in domeniul economico-financiar.

Din aceste motive si din multe altele, pe care nu le dezvolt in acest articol, Uniunea Europeana se afla astazi la rascruce de interese si chiar de existenta, iar Romania, la apus de speranta, riscand sa piarda si acest ultim activ de care dispune si anume speranta, motorul intern, care o poate sprijini sa depaseasca si de aceasta data impasul major in care se gaseste.

Text Prima Pagina:

Suntem contemporani cu tranzitia Uniunii Europene de la extaz financiar la agonie bugetar-fiscala si cu decaderea Romaniei, de la stadiul de speranta, la cel fara de speranta, chiar daca vom contrazice vorbe intelepte, potrivit carora, " speranta moare ultima ".

Voi trata cele doua destine de natiuni, pe de-o parte, natiunea unional europeana, a celor mai puternice state europene, iar pe de alta parte, pe cea romana, periferica, neintegrita si

neintegrabila de facto, in spatiul elitist la care facem referire, in mod diferit, asa cum realitatea demonstreaza ca se intampla cu adevarat.

.

[Cautare](#) - [Harta Site](#) - [Contact](#)

© Blanculescu - site creat la 22 Aug 2011

Source URL: <http://blanculescu.ro/uniunea-europeana-la-rascruce-de-interese-romania-la-apus-de-speranta>